

Huờn Cung Đàm

Tý thời, 14 rạng 15-4 Ất Ty (14-5-1965)

THI

*Sự thế dường như lửa cháy mày,
Người đời sao chẳng sớm buông tay,
Phải cho sạch hết bao oan nghiệt,
Tạo cảnh thanh bình ở hậu lai.*

THỂ LIÊN TIỀN NỮ. Chị mừng các em. Chị hộ giá Đức Từ Mẫu lâm đàm, các em thành tâm nghinh tiếp. Chị xuất ngoại ứng hầu. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

DIÊU TRÌ KIM MẪU. Mẹ mừng các con.

THI

*VÔ tình con vướng nghiệp trầm luân,
CỰC khổ gian lao khó nỗi ngừng,
TỪ chốn mê tan qua bến giác,
TÔN thờ Đại Đạo mới an thân.*

Hỡi các con! Mẹ đến giờ này để dạy các con những điều cần thiết trong khi các con còn ở trong thế trận bao vây của thời hỗn loạn. Mẹ miễn lẽ, các con an tọa đắng đắng.

Con ôi! Mẹ rất thương các con đã trải qua bao gian lao khổ cực, vì Đạo vì Thầy, mà kết quả chưa đem các con đến một khía cạnh đáng ghi vào lịch sử. Các con có thấy chặng, có buồn chặng hối các con?

Mẹ đã dạy nhiều rồi, đã ghi trên mặt giấy nhiều rồi. Nay Mẹ nhắc lại những điểm ưu, khuyết hệ trọng cần thiết cho sự tu niêm trong hiện tại cũng như tương lai.

Con ôi! Đời càng ngày càng hỗn loạn, vạn vật thảy thảy điêu linh, nhờ Đạo cứu nguy, nhưng cứu thế nào hối các con?

Trải qua mấy thời kỳ khai Đạo, lịch sử đã nêu biết bao nhiêu bậc siêu nhân quán thế, hàng Phật tử Tiên gia. Các bậc ấy cũng là người như các con, có khác chặng là biết tạo được cái thế nhân tâm duy nhất, phục hồi một lòng tin chơn chánh, để lập thành một giáo hội mà người đời mãi mãi ca tụng “Thế Tôn”.

Minh Tân ngày nay, danh từ của một chi, nhưng hình thức và đạo lý không còn là một chi phái nữa. Minh Tân phải là một cơ quan tế độ bao nhiêu nhơn sanh còn đang khốn khổ quanh vùng.

Mẹ rất ngợi khen các con đã làm được việc nghĩa nhân đạo vừa rồi, nhưng không đem lại được kết quả. Nhưng con ôi! Đời không có chi là toàn hạnh phúc, thì sự thành bại hưng vong ấy lẽ thường, mà người hướng đạo phải đủ can trường trong mọi cảnh và đó cũng là bài học cho các con. Từ nay các con:

THI

*Nghe lời Mẹ dạy buổi hôm nay,
Vững một niềm tin thoát đọa đày,
Xóa bỏ chi chi còn tánh tục,
Tinh thần đạo đức mới hăng say.*

THI BÀI

1. *Lời Từ Mẫu đêm chảy dạy dỗ,
Hồi các con lớn nhỏ nghe rành,
Vững lòng giữ một chí thành,
Đắp xây nền Đạo thanh danh ghi đẽ.*
2. *Hãy hướng đạo trọng về đức độ,
Là đàn anh mọi chỗ dung hòa,
Vì người chớ nê thân ta,
Vì Thầy, vì Đạo có ta có người.*
3. *Con tội lỗi đành chờ con chịu,
Vết thương lòng con hiểu Mẹ chẳng?
Thế nên đồng đạo hữu bằng,
Thấy người tội lỗi lòng hăng thiết tha.*
4. *Cử chỉ ấy mới là bác ái,
Cảm tình kia đem lại thương yêu,
Dẫu chờ khốn đốn trăm chiều,
Gió lay mặc gió, không xiêu được rùng.*
5. *Tạm xác thân đành ưng chịu nhọc,
Giữ tinh thần sáng suốt tinh anh,
Sống trong hư ảo giựt giành,
Lòng con, con giữ chí thành lòng con.*
6. *Đứa nặng gánh nước non cam khổ,
Đứa oắn vai phố độ gian nguy,
Nghĩ càng lòng Mẹ sầu bi,
Thương con một lẽ, nhưng vì chúng sanh.*
7. *Mẹ dặn dò thâm canh con nhớ,
Nhớ lời này muôn thuở đừng quên,*

Huệ Đăng, Mẹ ban điển huệ cho con vào độc giả thay Huệ Chơn.

TIẾP BÀI

- Thành công do ở chí bền,
Thận chung truy viễn mới nên con à!*
8. *Lấy đạo đức dung hòa đạo đức,
Lấy tình thương làm mức yêu thương,
Tam Kỳ Phổ Độ chủ thương,
Đại đồng nhân loại là phương cứu nạn.*

Vậy, giờ nay Mẹ lấy làm vui mà nhận thấy các con được hoàn thành sứ mạng trên đường hành đạo. Mẹ ban ân lành cho các con tam ban (...). Mẹ hồi Diêu Điện. Thăng.